

Izjava vsakega četrtega ob 11. uri dopoldne Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena istu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravnništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tečališču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

† Josip Jurij Strossmayer.

V soboto ob 3. uri in 10 minut popoldne zatisnil je za vedno svoje oči najboljši sin Hrvatske, vladika Josip Jurij Strossmayer ter velik prijatelj in dobrotnik Slovencev.

Toraj prišlo je do tega, da česar je moralo priti po naravnih zakonih, prišlo je do tega, o čemer so bili vsi prepričani, da mora edenkrat priti, a česar so se vendar vsi tako bali. Nestalo je za vedno desnice, ki je bila tako darežljiva ne le za Hrvate, ampak tudi za nas Slovence, nestalo je desnice, ki je tako dolgo vrsto let dvigala luč prosvete ter razganjala temoto, desnice, ki je vodila svoj nad vse ljubljeni narod k prosveti in svobodi. Nehalo je za vedno bito ono veliko in plemenito srce, ki je bilo vse popolnoma posvečeno veri in narodu svojemu, nehalo je biti srce, ki je s svojo domovinsko ljubeznijo razgrevalo toliko drugih src, srce, ki je v svoji plamteči ljubezni objemalo vse kar je bilo Slovanskega dobrega in plemenitega. Zapustil je ta svet mož velikan na duhu, katerega niso občudovali in visoko cenili le njegovi rodni bratje in sploh vsi Slovani, ampak katerega je visoko cenil in spoštoval ves učeni svet. Poltrtega srca stojimo toraj v duhu pred krsto, v katero so položili truplo onega moža, ki ni bil ponos, dika in mecen le Hrvatov, ampak tudi nam Slovencev.

Svetila velikemu pokojniku večna luč, spomin na njegovo ime živel bo pa vedno ne-le med Hrvati, ampak tudi med nami Slovenci.

Vladika Josip Jurij Strossmayer se je rodil v Osjeku v Slavoniji dne 4. februarja 1815. Strossmayerjeva rodbina poteka v starini iz Gornje Avstrije. Ivan, škofov oče, se je leta 1810 oženil z Ano Erdeljac, in iz tega zakona se je porodilo pet sinov, od katerih je trojica umrta še v otroški dobi, a brat Matko pa v 28. letu svojega življenja.

V Osjeku je mladi Josip Jurij zvršil ljudske in 6 razredov latinske šole. V dijakovaškem semenišču je Strossmayer dovršil sedmi in osmi razred, a v jeseni leta 1833. poslal ga je dijakovski škof Sučić kakor najboljšega bogoslovca v peštansko centralno semenišče. V tem semenišču so se zbrali najbolj nadarjeni mladeniči iz pojedinih škofij, ali prvak med njimi je bil pak Strossmayer. Že 24. oktobra 1834. dosegel je na peštanskem vseučilišču čast doktorja modroslovja, star še ne 20 let. V neprestanem delu in učenju so mu brzo minula leta, a napredoval je od dne do dne in pridobil si je obilnost znanja, s katerim je pozneje tolikokrat napolnil svet z občudovanjem.

Prišlo je leto 1837., ko je Strossmayer dovršil bogoslovne nauke ter se povrnil domov. Ker je bil premlad, ga je še le dne 12. februarja 1838 škof Kuković posvetil za duhovnika. Škof ga je poslal za kapelana v Petrovaradin, kjer je ostal do oktobra 1840. Njegovo delovanje v dušnem pastirstvu je bilo uspešno, in priljubljen je bil tudi pri žup-

ljanih. Meseca novembra potem ga je škof Kuković poslal na Dunaj v Avgustinej, da nadaljuje svoje bogoslovne študije in da doseže doktorat bogoslovja. Njegov součenec je bil tudi pokojni tržaški škof Jurij Dobrila. Strossmayer je hitro izvršil vse bogoslovne nauke ter je bil že meseca junija 1842 promoviran doktorjem bogoslovja.

Ko se je Strossmayer povrnil v Djakovo mu je škof poveril važno službo v semenišču; imenoval ga je tu podravnateljem in veroučiteljem. To naporno službo je Strossmayer obavljal do l. 1844, a potem je poučeval gojence škofijskega semenišča v prirodnih znanostih in računstvu. A že l. 1847 je bil imenovan za ravnatelja duhovskega zavoda pri sv. Avguštinu na Dunaju, kjer je malo let prej bival kakor gojenec. Na jesen 1847. odšel je torej Strossmayer na Dunaj, kjer je bil ravnatelj Avgustineja in ob enem

dvorni kapelan. Radi izrednega govorniškega daru je bil Strossmayer na dvoru zelo priljubljen, a kako da so cenili njegovo znanje, svedoči dejstvo, da je ob enem predaval na dunajskem vseučilišču tudi cerkveno pravo. Prišlo je burno leto 1848. Za časa dunajske vstaje je Strossmayer z nekoliko gojenci ostal v Avgustineja.

Leta 1849. se je djakovski škof Kuković odpovedal škofiji. Za njegovega naslednika so se priporočali razni kandidati, a dunajski Hrvatje, na prvem mestu

Metel Ožegović, priporočali so za djakovskega škofa mladega, bistroumnega Strossmayerja. Sam škof Kuković je pisal cesarju, naj imenuje njegovim naslednikom Strossmayerja, in res je bil isti dne 18. novembra 1849. imenovan djakovskim škofom.

Za geslo si je novi škof postavil besede: „Vse za vero in domovino“ in tega gesla se je držal do svoje smrti!

Dne 8. septembra 1850. je bil škof Strossmayer od papeževega nuncijskega Viale-Prela posvečen na Dunaju za škofa, a dne 29. istega meseca je bil v Djakovu slovesno ustoličen. Prvih deset let škofovanja se je mladi vladika posvetil notranji uredbi svoje škofije.

Leta 1860. se je bil Strossmayer podal v Belgrad ter je bil na to imenovan vrhovnim pastirjem srbskih katolikov. Strossmayer ni skrbel le za katolike v Srbiji in Bosni — kakor škof bosansko-sremski — glavno skrb je posvetil svoji lastni čredi. Za njegove zasluge ga je cesar že leta 1858. imenoval tajnim vsetnikom.

Leta 1869/70. se je Strossmayer udeležil vaticanskega cerkvenega zbora. Največa dela Strossmayerjeva so bila pa ustanovitev zagrebškega vseučilišča, jugoslovanske akademije, katerima je on postavil temelj, in gradnja djakovske stolne cerkve.

Leta 1890. je Strossmayer praznoval redko svečanost, 50-letnico svojega škofovanja; o tej priliki odlikoval ga je papež s tem, da mu je poslal „pallium“.

Dne 4. februarja t. l. je vladika Strossmayer praznoval 90-letnico svojega življenja in že dobra 2 meseca potem je po kratki boleznj zatisnil svoje oči.

Iz Djakova javljajo, da se bo vršil pogreb pokojnega vladike v petek 14. t. m. ob 9. uri dopoldne. Pred pogrebom bo slovesna sv. maša zadušnica. Nagrobni govor bo imel župnik Semeljic Matija Pavić. Mrtvaški spreved bo vodil zagrebški nadškof in metropolit dr. Posilović. Na pogreb pride tudi sarajevski nadškof dr. Stadler. Spreved se bo pomikal iz škofijske palače mimo semenišča in hiš kanonikov v stolno cerkev. Škofa pokopljejo v kripti pod velikim oltarjem. Pred ravnjo se nahaja oltar, kjer se bo vsaki dan darovala večna maša.

Cesar je potom svoje kabinetne pisarne brzojavno izrazil kapitelju svoje sožalje. Sožalje so dosepele tudi od srbskega kralja in črnogorskega kneza. Svoje sožalje sta izrazila nadalje križevaški škof Julij Drohobeczy in pravoslavni vladika pakraški Miron Nikolić.

Sploh prihaja od vseh strani ogromno število sožaljk. Mnogo deputacij je že prijavilo, da se udeležijo pogreba.

Jugoslovanski klub v državnem zboru na Dunaju odpočije na pogreb v Djakovo poslanca Spinčića.

Z Dunaja poročajo, da so vsi slovanski parlamentarni klubi izrazili svoje sožalje na smrti Strossmayerjevi in odposljejo tudi posebne deputacije na pogreb.

Vsa hrvatska mesta izražajo svojo žalost nad nenadomestno izgubo, ki je zadela hrvatski narod in sploh vse Jugoslovansko s tem, da piapolajo z raznih javnih kakor tudi privatnih plosopij črne zastave, posebno pa v Zagrebu razobešenih je vse polno črnih zastav. V znak žalosti so bile v nedeljo ustavljene vse javne veselice, kakor koncerti, gledališčne predstave itd. itd. — Udeležba zagrebčanov pri pogrebu bo ogromna. Vsa zagrebška društva udeležijo se pogreba po večih ali manjih deputacijah. Toisto store tudi društva ostalih hrvatskih mest, kakor tudi večina mestnih in občinskih zastopov. — Hrvatski listi izšli so v soboto v posebnih črno obrobjenih izdajah, v katerih prinašajo prekrasne nekrologe za pokojnikom. Hrvatje spoznavajo pravzaprav še-le zdaj, ko jih je zapustil za vedno Strossmayer, kaj da jim je bil on in kaj da so z njim izgubili.

Škof Strossmayer je umrl na divanu nasproti sliki sv. Jožefa, ki jo je naslikal Overbeck. V zadnjih trenutkih je škof neprestano poljubljal razpelo. Zadnje besede škofove so bile: „Molite za me!“

Na dan smrti je pokojnik dovršil 90 let in 62 dni življenja; 67 let 50 dni svečeništva in 54 let in 212 dni škofovanja.

V nedeljo so odprli oporoko pok. škofa Strossmayerja. — Strossmayer je zapustil tretjino svojega premoženja cerkvi, tretjino deškemu semenišču v Osijeku, in tretjino stolnemu kapitelju. Testamentarnima izvrševalcema pomožnemu škofu dru. Voršaku in dru. Cepeliću po 1000 gold. in osješkim ubožcem 2000 gold. Legate dobé tudi sorodniki in posli. — Pogreb se bo vršil prihodnji petek ob 9. uri predpoludne. V pondeljek sta ravnatelj osješke bolnišnice in dr. Labaš balzamirala truplo pokojnika. — Stolni kapitelj je v nedeljo v svoji seji izvolil kapitularnim vikarjem pomožnega škofa dra. Voršaka, upraviteljem škofijskih posestev pa kanonika Čizmarovića.

Odbor meščanov v Zagrebu je sklenil, da se ves denar, namonjen za vence na oder velikega škofa Strossmayerja uporabi kakor prvi prinos za postavljenje njegovega spomenika v Zagrebu.

LISTEK.

Spomini s pota.

(Dalje.)

„Ali tam je govor o drugih sovražnikih, in ne o političnih in narodnih...“
„Že da! Ali hudobija je naposled to in ono!“

Pred mnogimi leti sem se bil sešel na Trebižu z učiteljem J. Levičnikom, ki je bil prišel s Sv. Višarij. Vrlega očeta vredni sin, ki živi zdaj v pokoju v Z. Da, pobožni učitelj je pravi blagoslov za občino! Ta gospod gotovo „ni držal“ s krivoverci in ni deval duhovnikov — dvakrat krivično — v framasonsko dobre liste; in gotovo je lepó izhajal z duhovniki in oni z njim. Čast njegovemu spominu! Takih učiteljev potrebuje Slovenija!

Na Trebižu bi bila rada izstopila ter posetila dobrega prijatelja Božjidara K.; ali ni šlo, da-si sem mu bil sporočil iz Genéve v tem zmislu. Odložila sva za drugo pot; ali odkladki so odpadki; v tem je mož nepričakovano zbolel in umrl. Pogreben je bil z veliko častjo — 33 duhovn. iz 3 škofij. Bil je blaga duša, razsoden mož. Večni pokoj Ti, dragi Božjidare; spominjati se Te hočem! — Za Trebižem je naja pozdravljala romar-

Nevarnost v Avstriji.

Javljajo se znamenja, ki kažejo, da se bliža nevarnost za katoliško cerkev tudi v Avstriji. Zategadelj se je obrnil že papež Leon XIII. večkrat na avstrijske škofe ter jih vzpodbujal, naj bodo čuječi. Sovražniki sv. krščanske vere ne spel Po vzgledu Leona XIII. je začel tudi sedanjí papež Pij X. vzpodbujati. Dne 6. marca t. l. je poslal kardinalu Gruschu na Dunaju in vsem avstrijskim nadškofom in škofom spet lepo pismo, v katerem jim priporoča skrbnost za katoliško cerkev v Avstriji. Pismo slove:

„Avstrija, ljuba in draga vsem, ki se imenujejo katoličane, in vedno dika krščanstva, žalibog v zadnjem času ni delala katoličanom takega skupnega veselja, kakor prej. Mi, ki smo poklicani od Jezusa Kristusa v varstvo in razširjanje vere, želimo iz vsega srca, da bi nežne kali katoliškega nauka in npravosti ne varovali le naši sinovi, marveč da bi zacvetele tudi med onimi, ki jih ne vežejo z nami iste vezi. A videti moramo, da nas sedaj vsled zelo obžalovanja vredne usode lahkomišljeno zapuščajo ravno oni, ki smo jih s skrbjo odgojili in se odvrčajo od življenskih pravil in zapovedij, ki so zajete iz tako svetega in čistega studenca Kristusovega, jih javno zametujejo in se oklepajo novih nazorov.

Gotovo Vam je jasno, na kaj hočemo opozarjati, Vam, ki ste z nami enakega mišljenja. Ne moremo dovolj obžalovati onega brezbožnega dejanja, ki je z grozo nedavno prevzelo verno Avstrijo; onega delovanja, vsled katerega je več učehih se mladeničev, od katerih je bilo upati najlepših sadov, odpadlo javno od katoliške vere. Oprostiti so se hoteli verske oblasti in se izogniti zakonitim verskim dolžnostim zato, ker zahteva katoliška vera velikega zatajevanja samega sebe in trdnosti značaja v izpolnjevanju božjih zapovedi, krivoverstvo pa tega ne zahteva. Kakor smo izvedeli, se iz tega vzroka mnogo vernikov v Avstriji duševno pogubi, tako da odpadejo od katoliške vere in prestopijo v hudo krivoverstvo.

Znano Vam je, ljubi sin in častiti bratje, da je istinito najbolj obžalovanja vredna nesreča, če se duše bedno pogube, ki so ravno toliko vredne, kakor kri, ki jo je zanje prelil Kristus. Mi vemó sicer, da se Vi škofje, ki Vas je poklicala božja previdnost na tako vzvišeno mesto za vodstvo ljudstva, zavedate svojih dolžnosti in z gorečo skrbjo poizkušate preprečiti Vašim vernikom grozečo nesrečo.

A kakor se vedno bolj bliža nevarnost, tako morajo škofje s povečano skrbjo poizkušati jo preprečiti in z večjo gorečnostjo morajo izpolnjevati svoje pastirske dolžnosti. Saj je že davno znano, da ste z vsó gorečnostjo delovali v tem smislu in na svoje veselje smo izvedeli, da je Vam šteti v veliko hvalo, da ni krščansko ljudstvo trpelo še večje škode. Kljub temu pa Vas opominjamo na Kristusa, ljubi sin in častiti bratje, da boste vedno z večjim navdušenjem bojevali boj in poizkušali vse, bodi si v ožjem krogu ali v javnosti, da bo ostala vera naših si-

ska cerkev na sv. Višarijah in midva njo, in priporočila sva se Njej, ki je naša besednica in priprošnjica. — Pri Žabnicah sva se spominjala vrle narodne rodbine Erlikove, ki je vzgojila plemenite sinove; pa tudi drugih Žabničanov, ki so sorodni našim rojakom. Pretužen pa je bil zopet pogled na zemljišča in hiše, zasute ob povodnjih, in to še posebno v Ukvah. Grozno so robotali hudourniki v preteklih letih. Pri Naborjetu se vidi trdnjava Čalavaj, in pod njo spomenik, ki je postavljen domobrancem, padlim ondi 17. maja 1809. V take trdnjave ni dovoljen vstop drugim, nego vojakom. Toda med ljudstvom se vedno slišijo govornice, da so bili med trdnjaviškimi delavci tudi preoblečeni laški častniki. Tako je baje tudi pri tej trdnjavi bil dobil preprost Lah svojega — stotnika med delavci. Torej pa ne bo trdnjava skrivnost ptajcu. Novo trdnjavo so napravili stotniki Bielavski, Polini, Kusenic in Šajdlin od l. 1848—1850, spomenik pa Piko. Na njem je se ve le ime Henzel; ali tudi tu je krvavel Slovan; namreč Ogúlinci stotnik Vočetić, nadporočnik Šaletić, praporščaka Sorbić, Jansić itd. (enako kot na Predelu Slajinci: Vitković, Janković, Golak itd.) Zato so nam tudi hvaležni — kot za obrambo in rešitev Evrope v turških vojnah — saj mari?!

nov nedotaknjeno ohranjena in da bo naša skupnost v Vas obrambni jez proti sovražnim napadom. Ta tako slavni narod, ki si je zaslužil v zgodovini katoliške vere častno hvalo, bo ostal z božjo pomočjo katoliški, če boste goreče i nadalje vztrajali v službi božje previdnosti; Avstrija bo mogočna, složna in mirna, če bo vera očetov, ki je podlaga sreče in mogočnosti cesarstva, nedotaknjena od zavisti, razpora in vsakega vzroka verskega strankarstva. V ostalem pa zaupamo radi vaši gorečnosti v izvrševanju Vašega poklica in Vaši želji, da pospešujete čast božjo, ter pedeljujemo Vam in Vašim vernikom kot znak naše naklonjenosti v vsej ljubezni v Gospoda apostolski blagostov.

Dano v Rimu pri sv. Petru dne 6. marca 1905. v drugem letu našega pa-peževanja.

Papež Pij X.

Našemu ljubemu sinu Antonu Jožefu Gruscha, svete rimske cerkve kardinalu duhovniku pri Mariji Angeljski, dunajskemu nadškofu in vsem avstrijskim nadškofom in škofom“.

Rusko-japonska vojska.

Neki angleški parnik je v nedeljo videl rusko floto vsidrano 20 milj severovzhodno od Palo-Mentia, ki je oddaljen 51 milj od Singapore. Štiri vojne ladije, najbrže japonske, so videli blizu rta St. Jaquesa pri Saigonu.

Po zadnjih vesteh bi se bila že pričela pomorska bitka. List „Handelsblad“ v Amsterdamu prijel je to-le brzjavko: Pomorska bitka se je pričela, in sicer pri otokih Anambas. Podrobnosti niso še znane. Pet holandskih vojnih ladij je navzočih pri bitki.

Pariški „Matin“ pa prijavlja vest, da so bili Rusi zmagovalci v bitki in da so potopili pet japonskih vojnih ladij. Koliko je na tem resnice, se seveda ne ve. Tudi general Linjevič se že baje pripravlja na veliko bitko.

Politični pregled.

Državni zbor. — Poslanska zbornica je v pondeljek in v torek nadaljevala razpravo o zakonskem načrtu gledé vojaške priprepe, katero je tudi dokončala, in je bil omenjeni zakonski načrt sprejet v vseh treh branjih. V pondeljki seji je predložila vlada zbornici načrt zakonske novele glede zboljšanja duhovniških plač. V torek je določila poslanska zbornica tudi dnevni red prihodnje seje, ki bode 3. maja t. l. Ta dnevni red je sledeči: 1) poročilo imunitetnega odseka; 2) poročilo carinskega odseka o carinskem tarifu; 3) poročilo obrinega odseka in 4) prvo čitanje zakonskega načrta glede ustanovitve italijanske pravne fakultete v Roveretu.

Bolgarski knez Ferdinand dospel je v torek v Rim in je bil od italijanskega kralja vsprejet v privatni avdijenciji.

Nemški cesar dospel je na svojem potovanju 11. t. m. na otok Krv.

V Lužnici so male žveplene toplice; zadnja slov. vas je Lipoljaves. Na desni se vidi goli sivi. Šinovec (2001 m), na levi pa Lipnik, ki je ogrujen s plaščem zelenih gozdov ter ima lepe planince. Temeljiti Tagespoštar bi pisal seveda učeno: Leibnigg!

Pontafel je nemška vas, Ponteba pa laška. Tu se prav očividno kaže razloček med nemštvom in romaustvom. Na Pontebi je vrli župnik Moderiano iz beneških Platišč, pri katerem sem prebil nekoč veselo uro. Cerkev ima lepo izrezljan altar. Od Pontebe dalje je vožnja zanimiva radi mnogih galerij in tunelov mostov; obenem je pa tudi tužna; kajti mora se reči z rezijansko pesmijo: „Je makoj (nič kot) skala ano rob, je makoj voda ano prod“. Bela (Fella) in drugi hudourniki, ti strašansko gospodarijo! Po tej žalostni soteski ali „Zelezni dolini“ smo prišli mimo Donje in Kluze pod Pisimon in do večje vasi Na Beli. (Rezijuta). V gostilni „Al popolo“ imajo na steni obešene „junake“ kot Oberdanka itd. Da, vredni so, da se jih obesi, ne pa še le boža in se jim potuho daje, kakor se — žal — godi! Od tu vede pot v Rezijo.

V Reziji sem bil pred leti. Rezijanov je okoli 4000 in žive v vaseh: V Beli (sv. Jurij), Ravanca,

Dopisi.

Iz Biljane. — Zvedel sem, da je „Primorec“ z dne 7. t. m. priobčil dopis iz Biljane, s kojim jako na ostuden način napada mojega gospodarja preč. g. Antona Sfiligoja, vikarija v pokoju, očitajoč mu odušstvo in trdosrčno ravnanje do mene — njegovega kolona. Ta brezvestni dopisun ne zasluži drugega, kakor da ga javno imenujem podlega lažnjivca in obrekovalca. V dokaz te moje trditve naj služi sledeča

izjava.

1. Ni res, da se jaz podpisani in cela družina nahajamo v taki revščini, da se nam že na obrazu pozna pomanjkanje; res pa je, da na najetem zemljišču pridelujemo toliko živeža, da ga imamo čez celo leto dovolj in ni nam treba moleđovati krog „milosrčnih ljudij“.

2. Ni res, da je naša hišna gospodinja oziroma naša stara mati zbolela radi pomanjkanja hrane, marveč res je, da boleha na takšni bolezni, na kateri utegne zboleli največji, z vsemi zemljskimi dobrotami obsipljeni in vedno sili bogatin.

3. Ni res, da hodim okrog prosit podpore, res pa je, da se v vsaki denarni zadregi obračam le do svojega gospodarja, ki mi je že neštetokrat priskočil velikodušno na pomoč. Izmed raznih drugih slučajev naj navedem le enega: Za časa lupljenja češpelj, ko večina tukajšnjih kolonov išče posojila pri posojilnicah pa tudi drugod, mi posodi moj gospodar toliko, kolikor potrebujem, bodisi 200, 300, in tudi 500 K, in sicer brezobrestno ter na nedoločen čas.

4. Ni res, da sem zabredel vsled „previsoke odušške najemščine“ v dolg, res pa je, da plačujem razmeroma le toliko in morda še manj, kakor dragi koloni pod svojimi gospodarji. Lansko leto mi je moj gospodar zbog preslabe letine popustil 140 K, reci: stoštirideset kron na najemščini.

5. Ni res, da moram znositi svojemu gospodarju vso perotnino, da „ublažim njegovo trdosrčnost“, res je pa, da, ako mu sploh kaj nesem, storim to iz lastnega nagiba in sicer iz udanosti in hvaležnosti do njega, ki zame prav očelovsko skrbi.

6. Nikakor ni res, da me gospodar na kateri koli način „odira in stiska“, res pa je, da me vedno gmotno podpira bodisi v boleznih bodisi v kaki drugi potrebi.

Tooliko resnici na ljubo.

Tebi, nesramni dopisun, pa ti vračam na polna usta: Podlež! ali se ne bojiš peklenskega ognja?! Ako si kristjan, veruj, da ta kraj je pripravljen tebi in vsem enakim lažnjivcem in obrekovalcem.

V Biljani, 10. aprila 1905.

Anton Sfiligoj (Srednikov),

kolon preč. g. Ant. Sfiligoj-a vikarija v pok.

Iz Devina nam pišejo: Naprednjaki delajo že tako. Kakor oni v Devinu namreč, ki je kvantal v „Soči“ z dne 8. t. m. o „Konsumu v Devinu“. Da bi dotični raje zabeležil v svoj zapisnik koliko „konsumira“ on in njemu enaki

Stolbica, Osojane, Korita, Volčja (Učaja) in v manjših zaselkih. Cerkev imajo 8; župnijska se odlikuje z lepimi marmornatimi stariji, kipi in slikami. Bedno ljudstvo je to; ali potrpljivo: Na Ravanci je prav snažno. Rezijani so mešanica Slovanov z nekim turanskim (fin-skim) plemenom. Tako n. pr. piše Pavel dijakom, da je privedel longobardski kralj Altevin (561—570) razna ljudstva na Laško; med temi tudi Sarmate, Bulgare, Noričane in Panonce. Da bi bili Rusi, kot nekateri menijo, ni misliti; sicer bi morali govoriti n. pr. golova, korova, boroda. Še žalostjo sem se spominjal rajnih: požrtvovalnega de Frančeškija in Latića-Valjavca, s katerima sem potoval čez hrib Peračac, oziroma v Pontebo. Enako sem se domislil gostoljubnega župnika, g. Rukinija, pa Puske-Giolate, ki se je branil pitnine; pa Klementa-Kužufrina, pa Giusti-ja Lipe — bivšega učitelja v Srbiji — ki je pisal učilnike s cirilico na vrata in se je precej začudil z Rezijani vred, ko sem mu to prečital; pa hrusta Tozona, ki mi je milo tožil, zakaj ga ni dal oca za gospoda itd.

(Konec pride.)

na dan ter objavil, potem bi bilo opravičeno govorjenje o devinskem konumu. Nikakor pa ne o konsumnem društvu, ker se sploh ni še razpravljalo, kaj se ima zidati, ampak šlo se je še-le za pridobitev udov, ki bi pristopili z deleži k pokritju stroškov.

Zakaj se gre? Kupilo je pet Davincev lepo zemljišče poleg občinske hiše, koje so hoteli kupiti Italijani, da zgradijo tamkaj poslopje v svoje namene. In to je „Sočinemu“ naprednjaku v spodotiko. In to v polovico laškemu Devinu. Res napredno! Kdo je pisal v „Sočo“? Nepotrebno vprašanje. Na vsak način eden izmed onih, ki jih ni bilo zraven, ki se pa vedno in povsod bahajo in štulijo, da so Slovenci — napredni Slovenci. Kdo je pisal? Oni, kojemu so duhovniki na želodeu. Zato pa se ni mogel vzdržati, da bi ne napisal: „Slvar vodijo nunci. Potem bode že lepo „podjetje“. — Vprašam: kdo je bil podpisan na Vam vročenem vabilu kot voditelj? Kar se pa tiče vspeha podjetja (ko bi duhovnika sodelovala), vedite, da se Vam nunci prav nič ne vtrajajo v nobeni stroki — niti v Vašem zgrešenem „podjetju“ ne.

Lepo ni bilo o Vas, rovatih proti tako važni stvari, še manj pa brezpotrebno spodtikati se nad duhovnikom. Saj se poznamo. Držati se, je ena; kričati, druga; delati, pa tretja. Če pa nočete delati, vsaj ne podirajte, ako ste res Slovenci!

V ponedeljek popoldne ob 5. uri so razstrelili v Sesljanu v Faccanonijevem kamnolomu velikansko mino, v katero so denili 22 tonelat streliva. Ropot, dim in smrad segal je daleč na okrog

—en—

Iz Kostanjevice. — Pretečeno nedeljo se je tu vršil ustanovni občni zbor novega vzajemnega društva za zavarovanje goveje živine. Društvo je ustanovljeno ne samo za Kostanjevico, ampak tudi za sosednje občine Temnico, Lipo in Vojšćico, le žal, da se iz teh občin dosedaj še ni noben posestnik vpisal, daši se večkrat primeri pri enem ali drugem kaka nesreča. Nekaterim se zdi, da so letni prispevki previsoko določeni, plačevati bo treba 1 $\frac{1}{2}$ %, to je 1 krona in pol od 100 kron, tega pa ne pomislijo, da se mora zlasti v začetku skrbeti, da bo društvo varno shajalo in da se nabere kaj rezervnega zaklada, saj se pozneje letni doneski lahko znižajo. — V Kostanjevici je pristopilo k društvu takoj 65 posestnikov, nekaj jih pa še pristopi, tako da bodo skoro vsi vpisani. Radi tega je upati, da bo društvo prav dobro uspevalo; zato bo skrbel tudi novoizvoljeni odbor, v katerem so zbrani dobri in razumni možje. Bog daj srečo!

Sv. Lucija ob Soči. — V naravi ni skokov, ampak vse se razvija nekimi logičnimi in naravnimi potmi. Malo izjemo pa dela — april. Ni čudo, da je prišel celo v pregovor. Ako hočemo označiti koga kot veternjaka — pravimo: spreminja se kot aprilovo vreme. O tem smo prepričani, in narod ima neomejeno vero, da je april — veternjak. Tako smo imeli v četrtek dopoldne lep, vroč pomladni dan — ali glej aprila — ob eni uri pop. se pooblači, in kar meni nič tebi nič začne padati kot lešniki debela toča. Znatne škode sicer ni naredila. Ali upoštevaje dejstvo, da je popje marsikje vze razcevalo ali vsaj jako napeto, sodimo, da ni bilo mladi naravi ravno v korist. Dobro, da je trajalo to le kratek čas, ker kmalu na to je zasijalo solnce v vsej svoji pomladni krasoti. Proti večeru pa je nastalo jako hladno, in veter je bril človeka neprijetno v obraz, da smo se morali obleči skoraj zimsko. Drugi dan pa smo našli zemljo mestoma zmrznjeno, kar nas je jako osupnilo. Muhast pa si, ti veternjaški april.

V četrtek, dne 6. t. m. smo se obradovali značilne osebe s slovanskega juga. V naši sredi se je vstavljal tajnik zunanjih stvari, Gjorgjevič, Črnogorec po sliki in obliki. Prišel je poizvedovat, koliko bratov Črnogorcev dela pri bohinjski železnici. Značilen simpton, kako se izvršuje mirzsteški ugovor v potokih krvi napiti Macedoniji.

Pluvij je odprl vsa svoja vrela in vse studence, ter lije od pondeljka zvečer prav obilno. Bati se je, ako bode šlo tako naprej nekaj časa, da nastanejo kake poplave.

Novice.

Majski izlet na Skalnico.

Kakor lani priredi »Slovensko katoliško delavsko društvo v Gorici« tudi letos slovesno procesijo na sv. Goro tretjo nedeljo po Veliki noči na društveni praznik varstva sv. Jožefa. V ta namen smo prosili dovoljenje preč. kn. nadšk. ordinarijat, ki nam je dal ta-le odgovor:

»Slovenskemu katoliškemu delavskemu društvu« v Gorici se dovoli, da tudi letos priredi slovesno procesijo na sveto Goro na društveni praznik varstva sv. Jožefa ali v slučaju zadržka prvo ali drugo nedeljo potem.

Kn. nadšk. ordinarijat
v Gorici, dne 10. aprila 1905

† Andrej,
nadškof.

Duhovske spremembe. — Č. g. Vinko Buda, l. kapelan v Cerknem, je imenovan za kuratav Olaležu, ter č. g. Franc Hliš, kapelan Podbrdom, za l. kapelana v Cerkno.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Fr. Novič 60 v, Terezija Škodlor 1 K, Francka Feller 50 K, „Slovenska Beseda“ 1 K, Josip Krašček 25 v.

Bog stotero poplačaj!

Dar. — Uprava „Prim. Lista“ je prišla za „Šolski Dom“ 1 K, katero je darovala družba „Slovenska Beseda“.

Dar. — Ker ste me zadnjič za polovico previsoko povzdignili (čeprav je bil skratelček vmes!) pošiljam za „S. Dom“ 1 K kot otlislih orgelj pošten register. Bordun 8'.

Odbor društva „Sloga“ se je tako le sestavil, da je bil izvoljen podpredsednikom dr. Fran Pavletič, tajnikom dr. Josip Dermastia, blagajnikom dr. Andrej Pavlica. Imenovani so bili poverjeniki za nekatero kraje, za druge bo imenovanje sledilo. Za bližnji čas po praznikih se namerava shod v goriški okolici.

Knjige „Matice Slovenske“ za leto 1904 za goriški poverjeniški okraj so došle in se dobivajo pri čitalnišnem čuvaju g. M. Koršiču. Društveniki so uljudno naprošeni, da plačajo ob tej priliki, ko knjige dobijo, poštne stroške in udnino za tekoče leto 1905, ki znaša 4 K.

Dramatični večer ženske podružnice sv. C. in M. v Gorici. — Dramatičen večer, katerega je priredila ženska podružnica družbe sv. C. in M. v Gorici v dvorani „Trgovskega Doma“ v nedeljo, obnesel se je v vsakem pogledu izvrstno. Vse točke programa izvršile so se na občno zadovoljnost občinstva, ki se je v prav velikem številu udeležilo tega večera. Sedeži, stojišča, v dvorani in na galeriji, vse je bilo polno. Blagi namen, veljava in ugled podružnice, priljubljenost naših igralcev, ugodno vreme, to vse je pospeševalo dober uspeh, in menda se ne motimo, ako slutimo, da se imamo na obilni udeležbi še posebe zahvaliti neprostovoljni reklami v „Soči“, in pričakovani odsotnosti „Sočinih“ matadorjev.

„Slovenska Čitalnica“ v Gorici, koje častni član je bil pokojni vladika Strossmayer, odposlala je v Djakovo brzojavnim putem svojo sožalko. V znak žalovanja razobesila je raz svojih prostorov črno zastavo.

Čevljarški mojsterki tečaj v Mirnu. — Dne 1. maja t. l. se otvoril v občinski novi dvorani mojsterki tečaj za čevljarje pod vodstvom g. I. Hulka, strokovnega učitelja za povspesevanje obrti pri c. k. trgovskem ministerstvu na Dunaju vsled posredovanja zavoda za povspesevanje male obrti v Gorici. Trajal bode do 4. junija t. l.

Ta pouk bode obsegal vse važne spretnosti čevljarškega rokodelstva, n. pr. jemanje mere, spoznavanje blaga in usnja, čevljarško strokovno risanje, prišivanje, izdelovanje nadplavov, krojenje s čevljarškimi stroji itd.

Udeležencev se mora prijaviti najmanj 20 a največ 40. Vsak čevljarški mojster ali pomočnik iz Mirna in okolice naj takoj prijavi svoj nastop županstvu v Mirnu.

Pouk je popolnoma brezplačen in po dosedanjih izkušnjah velezanimiv ter zelo važen za povzdigo čevljarške obrti. Vsled tega se prav toplo priporoča mirniskim mojstrom in čevljarškim po-

močnikom, da se tega tečaja udeleže, da praktično in teoretično popolnijo svoje znanje v tem rokodelstvu.

Krojaški mojsterki tečaj v Komnu. — Dne 1. maja t. l. prične se pod vodstvom gosp. Matije Kunc-a, strokovnega učitelja za povspesevanje obrti c. k. trgovskega ministerstva na Dunaju, vsled posredovanja zavoda za povspesevanje obrti v Gorici, mojsterki tečaj za krojače, ki bode trajal 4 tedne. Poduk obsegal bode vse važne ročnosti krojačev: jemanje mere, kraj, risanje vzorcev itd. Število udeležencev tečaja ne sme biti manje nego 18 in ne večje od 32, ter se ga sme udeležiti vsak krojaški mojster in pomočnik z Goriškega, ki se pravočasno oglasi kuratoriju zavoda za povspesevanje obrti v Gorici ali pri županstvu v Komnu. Poduk je brezplačen. Pojasnila daje tudi lokalni odbor v Komnu, in se je obrniti v to svrhu do c. k. notarja dr. Ig. Kolnika ondi. Z ozirom na veliko važnost vspešnega poduka za napredovanje v obrtni stroki nadejati se je obilne udeležbe.

Štrajk pekovskih pomočnikov. — Pekovski pomočniki štrajkajo, pa ne vsi, ampak le 19 njih. Sedem pekov gospodarjev in ti so: August Glessig, Alojzija Vittori, Ana Škrjanec, Jakob Gril, Karol Drašček, Anton Leban in Feliks Mozetič, so se pogodili s svojimi delavci. Štrajkujoči delavci so v torek zvečer priredili nedolžno demonstracijo. Šli so namreč skupaj zbrani po mestu ter nekoliko požvižgali pred stanovanji onih pekov gospodarjev, ki se niso z delavci pogodili. Konečno pa jim je policija rekla, naj gredo spat, kar so tudi storili.

Človeški ostanke najdeni. — Ko so te dni na dvorišču hiše, ki je lastnina Antona Strasserja in ki se nahaja v ulici Christo št. 1, nekaj kopali, našli so še ne 40 cm globoko več človeških črepij in drugih človeških kosti.

Smrtna kosa. — V Kropi je umrla mati svetovnoznanih orglarjev, bratov Zupan stara 80 let. Blag ji spomin!

Cestni odbor za ajdovski okraj. — Dosedanji dolgoletni predsednik cestnega odbora za ajdovski okraj g. Filip Terpin se je vsled bolehnosti na njegovi časti zahvalil. Zaradi tega imel je omenjeni cestni odbor 4. t. m. sejo, v kateri se je vršila volitev novega predsednika. Izvoljen je bil za predsednika lokavški župan, posestnik in lesni trgovec, g. Josip Vidmar, za podpredsednika pa veleposestnik in deželni poslanec g. Leopold Bolko. Pri ti priliki izročil je cestni odbor prejšnjemu predsedniku g. F. Terpinu v znak priznanja za njegovo vspešno in dolgoletno delovanje posebno diplomu.

Zahvala in prošnja. — Podpisana zahvaljuje se v imenu vseh nesrečnih pogorelcov najtopleje preblagorodnemu c. k. okrajnemu glavarju g. Princig-u, da se je potrudil k nam na Srpenico, ter se osebno prepričal o grozni nesreči in veliki škodi, katero nam je napravil požar v noči od 31. marca na 1. april ter da je izposloval pri visokem c. k. namestništvu v Trstu znesek 5000 kron podpore, ki je pogorelcem za prvi hip prav dobro došla.

Objednem obračava se do vseh človekoljubov, da po svoji moči priskoče nesrečnikom z milodari kakoršnimi koli ter da se jih usmilijo, kajti 65 družin nima strehe, nima obleke in nima živeža. Na Srpenici dne 6. aprila 1905. Matija Ivančič m. p. Trebše m. p. kurat. župan.

Cesarjev dar. — Cesar je podaril pogorelcem v Srpenici iz svoje privatne blagajne 8000 kron.

Letošnji šparglji. — Na tukajšnjem sadnem trgu prodali so že čez kvintal letošnjih domačih špargljev, ki so bili pa jako dragi. Cena jim je bila 2—3 krone za kilogram.

Izpred sodišča. — Oni krojaški pomočnik po imenu Anton Uglešič, doma iz Zadra v Dalmaciji, o katerem smo svoječasnno poročali, da je odnesel svojemu mojstru g. M. Poveraju, več blaga, da je ukradel grofu Silviju Melau jedno sukno ter neki trgovki dve svileni ruti, zagovarjati se je moral 10. t. m. pred tuk. okrožnim kot kazenskim sodiščem zaradi tatvine in obsojen je bil na 18-mesečno ječo, poostreno z jednim postom vsak mesec.

Istega dne obsodilo je zaradi javne nasilnosti isto sodišče Leopolda Guardiančiča iz Rihemberga na 4-mesečno ječo, ker se je v neki krčmi zoperstavljal orožnikom.

Na sedem mesecev ječe obsojen je bil pa Leopold Karer isto tako iz Rihemberga, ker se je tudi v neki krčmi hudo po robu postavil proti orožniškemu postajevođu Ivanu Bajcu, da je slednji bil prisiljen rabiti orožje in je Karerja ranil na stegnu desne noge.

Nova začasna orožniška postaja. — V Solkanu so ustanovili novo orožniško postajo, ki ostane tam le začasno, dokler se bode gradila železnica. Ker je v petek začel popoludne na nekem mestu že goreti oder, ki bode služil za postavljenje novega mostu čez Sočo pri Solkanu, in se sumi, da ga je hotel nekdo zažgati, je pri tem odru na straži jeden orožnik po noči in po dnevu.

Iz Doberdoba nam pišejo: Na dan 10. aprila bilo je poklicanih na nabor iz občine Doberdob 20 mladeničev v Tržič. Od teh bilo je potrjenih v vojske 14, in sicer iz I. razreda 6, iz II. 5 in iz III. 3.

V Novelu (občina Temnica) je bil ogenj pretečeno nedeljo popoludne. Začelo je goriti v času, ko so bili ljudje v cerkvi. Pogorela sta posestniku Janezu Durcik dva skednja, zgorelo je mnogo kmetijskega orodja in mnogo krme. V hlevu pod skednjem so bili shranjeni 3 prešiči; dva sta vsa osmojena in ožgana ušla, a so jih morali zaklati, tretji je zgorel v hlevu. Škoda znaša kakih 4000 kron; posestnik je bil zavarovan pri banki Slaviji, a za prenikzo svoto; pričakuje se, da bo banka Slavija vsaj to realno izplačala. Zažgali so, kakor navadno, otroci! — Stariši, ne trpite, da bi se otroci igrali z žveplenicami!

Nekaj izrekov izgovorov in sestavkov Strossmayerjevih. — Vera je najzvestejši branik svobode.

Podzemse dobrine imajo vrednost le tedaj, ako jih uporabljamo za npravne in domoljubne namene.

Le to je trajno, lepo, vzvišeno in koristno za sveta stremljenja človeštva, kar se opira na pravičnost, ne pa na to, kar vsvarja sila.

Slave ni moč kupiti za mal denar po sejmih.

Slave nikdo ne more dati, ne vzeti. Kdor je zasluži, ta jo bo prej ali slej dosegel.

Nič ne more biti akodovati resnični pravici kot ljudje, ki jo branijo, da si niso tega zmožni in vredni.

Najplemenitejša naloga vsake vlade je ta, da dvigne ljudsko samozavest.

Kar se ne vkorenini v srcu in zavesti ljudski, to tudi v življenju ne najde nikjer mesta.

Zavest in prepričanje ljudstva se ne dá izsiliti.

Kar živi v ljudski duši, to se bo prej ali slej tudi uveljavilo.

Kdor upošteva pravico in neodvisnost drugih, ta s tem tudi varuje in brani svojo lastno svobodo in neodvisnost.

Priporočam slavnemu občinstvu mojo krojačnico

v obilo naročilo. Ivan Bajt Placuta št. 28. — Gorica.

Za pomladni in letni čas
so došle krasne novosti - -
- - - raznovrstnega blaga.

Uzorcji najnoveje izbere
se pošiljajo na zahtevo
brezplačno in franko.
Postrežba strogo po-
štvena. - Cene stalne.

„Krojaška zadruga“
v Gorici, v Gosposki ulici.

**Slavna županstva in
časť. cerkvena oskrbnistva,**

katera še niso a želijo praznovati veli-
konočne praznike na slovesen način,
prosim, da mi blagovolē nemudoma po-
slati naročila za umetne ognje, zato, da
ne bode radi obilnega dela zadnji čas
kakih zmešnjav. —

Slavnim istim priporočam za strel-
janje papirnatih topiče po K 40.— za 100
komadov, za razsvetljavo zvečer ali rano
v jutro pa bengalične luči po K 1.—
komad. —

Priporočujoč se bilježim z odličnim
spoštovanjem

Makuc Ferdinand
pooblaščen in priznan pyrotehnik
GORICA

Anton Ruštrin
v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo
Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Por-
toriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo,
Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej
v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št.
0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljaveče
prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila
in ob enega funta. Testenine iz tvornice
Znidaršič & Valenčič v il. Bistrici. Zve-
plenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka
iz Majdičevega mлина v Kranju in z
Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

C. kr. krojaški kroji, vsakteremu razumljivi,
raznih velikosti. Cena za celo obleko 18 K, s' mo
telovnik in jopa 10 K.

M. Poveraj

v Gorici na Travniku.

Vojaška in uradniška krojačnica. Trgovina
z manufakturim blagom in gotovih oblek. Nizke
cene brez konkurence. Vse priprave za duhovnike
in vojaštvo. Častniške in uradniške uniforme z
orožjem.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarnе Gironcoll).

Ima v zalogi vsakovrstno po-
hištvo za vsak stan. Oprava po
najmodernejših slogih, posebno za
spalne, jedilne in posetne sobe je po
nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno
in šipo z različnimi okvirji. Belgijska
brušena ogleđala vsake velikosti. Raz-
lično poništvo, kakor: toaletne mize,
različna obešala, preproge za okna
itd. Različne stolice z trsja in celu-
loida, posebno za jedilne sobe. Bla-
zine iz strune, afriške trave, z ži-
mami in platnom na izbiro ter razne
tapecarije. Reči, katere se ne naha-
jajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri
cenikov v najkrajšem času. — Daje
se tudi na obroke, bodisi tedenske
ali mesečne. — Pošilja se tudi izven
Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegatnejšo
sobno opravo, na katero se še
posebej opozarja p. n. občinstvo!

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici
odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
jubilne razstave na Dunaju l. 1898.
n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetilno
izvršuje naročila vsakovrstnega peciva
tudi najfinejšega, za nove maše in godove
kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in na-
tančno po želji gospodov naročnikov. —
Priporoča se za nje svojim rojakom v
mestu in na deželi najljubšeje.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Pravo in edine žel. kapljice
s znakom sv. Antona Pađo-
vanskega.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepē
želodec, storē,
da agine v
kratkem času omočica in ži-
votna lenost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storē, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekalšče Fr. Josipa št. 2 (lastna
hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, kakor na
nove maše in godove, kolače na
birmance in poroke itd. Vsa nara-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po zmerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici,

v ulici Moreljevi hiš. št. 12.

Prodaja cerkv. orodja že izgo-
tovljena v posebnih in poslače-
nih kovinah po znižanih cenah.

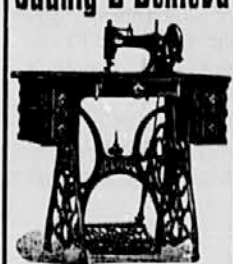
Izvršujejo se vsa-
kovrstna dela, bodi-
si iz dragocenih
ali nedragocenih
kovin, bodisi v
urezanem ali ne-
urezanem slogu in
to za cerkve kaka-
kor za zasebno
rabo. Popravljajo
in prenavljajo se
cerkv. orodja, po-
zlačujejo in po-
srebrujejo se v
ognju pod vod-
stvom večšega in
izurjenega delovodje. V trgovini se iz-
dobjujejo vsakovrstne črke in napisi. Na
željo pošlje tudi cenike s podobami.

Vse po najnižjih cenah.
Vse pošiljate se pošiljajo franko.

Kuharica želi službe

v mestu ali okolici. Nastopi lahko
15. maja ali pozneje. Eventualna
vprašanja na upravništvo »Primor-
skega Lista« pod šifro „Štajerka 20“.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1,
Gorica.

Velika tovarniška
zaloga šivalnih stro-
jev kakor za šivilje,
krojače, ševlarje, in
tudi za umetno veza-
nje (rekamiranje). V
zalogi se tudi naha-
jajo angleška dvo-
kolesa „Helical Pre-
mier“ in slamorezni
stroji, samokresi in
razne puške, lastna
meh. popravilnica.
Glavno zastopstvo za
Primorsko: Centrifug
„Westfalia“.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban,

Gorica,
Magistratna ulica šte. 8.

Priporoča preč. duhov-
ščini svojo delavnico cerk-
venega orodja in cerkve-
nih posod, svečnikov itd.,
vsakovrstnih kovin v vsa-
kem slogu po najnižjih
cenah. Popravlja in pre-
navlja stare reči.
Blago se razpošilja franko.

Odlikovana

svečarna na paro

Gorica — ulica Sv. Antona 7

Priporoča preč. duhovnikom, crkvenim sta-
rešinstvom p. n. slavnemu občinstvu sveče
iz pristnega čebelnega voska kg. po K 4-90. Za
pristnost jamčim s K 2000. Sveče za pogrebe, za
božična drevesa, voščene zavitke, in med najfinejše
vrste po jako nizki ceni.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. šte. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje :

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5%
z 1/2% upravnega prispevka za vsakega 101 leta. Obrestna mera
za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze),
cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne
okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano
medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene
in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter
vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krons nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške b'agajaa, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Posor! Eno krons nagrade!

Posor! Eno krons nagrade!